पुरन्दरम् । ऋग्भिः षोड़शभिः कुर्य्यादिन्द्रस्येति दिने-दिने । हिरण्यस्तु समिह्येतत् जपन् शत्रून् प्रबाधते । क्षेमी भवति चाध्माने ये ते पन्था जपन्नरः । रौद्रीति षड्भिरीशानं स्तूयाद्यो वै दिने दिने । चरुं वा कल्पयेद्रौद्रं तस्य शान्तिः परा भवेत् । उद्यद्युदितमादित्यमुपतिष्ठन् दिनेदिने । क्षिपेज्जलाञ्जलीन् सप्त मनोदुःखविनाशनः । द्विषन्तमित्यथर्व्वेदं यद्विष्वान्तं जपन् स्मरेत् । आगम्यो सप्तरात्रेण विद्वेषमधिगच्छति । आरोग्यकामो योधी च प्रज्ञश्चाभ्यात्तमञ्जपेत् । उत्तमस्तस्य चार्द्धाधोजपेद्वैरिविनाशने । उदयस्यायुरक्षय्यं तेजो मध्यंदिने जपेत् । अस्तं प्रतिगते सूर्य्ये द्विषन्तं प्रतिबाधने । तव यश्चेति सूक्तानि जपन् शत्रून्नियच्छति । एकदेशं सुवर्णस्य सर्व्वकामान् विनिर्द्दिशेत् । आध्यात्मिका क इत्येता जपन्मोक्षमवाप्नुयात् । आ नोभद्रा इत्यनेन दीर्घमायुरवाप्नुयात् । त्वा सोमेति च सूक्तेन नवं पश्यन्निशाकरम् । उपतिष्ठेत् समित्पाणिर्व्वासांस्याप्नोत्यसंशयम् । आयुरायूंषि समिति कोषसृक्कन्तदा-जपेत् । अपानः शोशुचदिति स्तुत्वा मध्ये दिवाकरम् । यथा मुञ्चति चेषीकान्तथा पापं प्रमुञ्चति । जातवेदस इत्येतज्जपेत् स्वस्त्ययनं पथि । भयैर्विमुच्यते सर्व्वैः स्वस्तिमानाप्नुयाद् गृहम् । व्युष्टायाञ्च तथा रात्र्यामेतद्दुःस्वप्ननाशनम् । प्रमन्दिनेति भूयस्यां जपेद्गर्भविमोचनम् । जपन्निन्द्रमिति स्नातो वैश्यदेवं तु सप्तकम् । मुञ्चत्येभ्यस्तथा जुह्वत् सकलं किल्बिषं नरः । इमामिति जपन् शश्वत् कामानाप्नोत्यभीप्सितान् । मा नस्तोक इति द्वाभ्यां त्रिरात्रोपोषितः शुचिः । औदुम्बरीश्च जुहुयात् समिधश्चाज्यसंभृताः । छित्वा सर्व्वान् मृत्युपाशान् जीवेद्रोगविवर्ज्जितः । ऊर्द्ध्वबाहुरनेनैव स्तुत्वा शम्भुं तथैव च । मा नस्तोकेति च ऋचा शिखाबन्धे कृते नरः । अधृष्यः सर्व्वभूतानां जायते संशयं विना । चित्रमित्युपतिष्ठेत त्रिसन्ध्यं भास्करं तथा । समित्पाणिर्नरो नित्यमीप्सितं धनमाप्नुयात् । दुःस्वप्नं नुदते कृत्स्नं भोजनं चाप्नुयाच्छिवम् । हतेषणामीति तथा रक्षोघ्नः परिकीर्त्तितः । यदि वासा इत्यृचेन जपन् कामानवाप्नुयात् । नमोयवन्निति जपन् सुप्रगे तापनः शुचिः । कयान इति च जपन् जातिश्रैष्ठ्यमवाप्नुयात् । इमन्ते सोममित्येतत् सर्वान् कामानवाप्नुयात् । पितुर्ऋक्षूपतिष्ठेत नित्यमन्नमुपस्थितम् । अग्ने तत् पतिसूक्तेन स्निग्धमाप्नोत्यनुत्तमम् । योमेराजन्नित्यपान्तु दुःस्वप्नशमनीमृचम् । अध्वनि प्रस्थितो यस्तु पश्येच्छुभमथाशुभम् । अप्रशस्तं प्रशस्तं वा कनिक्रदमिमं जपेत् । द्वाविंशकं जपन् सूक्तमाध्यात्मिकमनुत्तमम् । पूर्व्वं सुप्रयतो नित्यमिष्टान् कामान् समश्नुते । कृणुष्वेति जपेन्मन्त्रं जुह्वदाज्यं समाहितः । अरातीनां हरेत् प्राणं रक्षांस्यपि च नाशयेत् । उपतिष्ठेत् स्वयं वह्निं परीत्यृचं दिने दिने । सुरक्षति स्वयं वह्निर्विश्वतो विश्वतोमुखः । हंसं शुचिषदित्येत् शुचिर्वीक्षेत् दिवाकरम् । ऋषिं प्रपद्यमानन्तु स्थालीपाकं यथाविधि । जुहुयात् क्षेत्रमध्ये तु स्थालीपाकांस्तु पञ्चभिः । इन्द्रयममरुत्सूर्य्यपर्ज्जन्याय भगाय च । यथालिङ्गं तु विहरे लाङ्गलन्तु कृषीवलः । प्रोक्तो धान्याय सीतायै सुनासीरमथोत्तरम् । गन्धमाल्यनमस्कारैर्जपेदेताश्च देवताः । प्रवापने प्रलवने खले स्थापनहारयोः । अमोघं कर्म्म भवति वर्द्धते सर्व्वदा कृषिः । समुद्रादिति सूक्तेन कामानाप्नोति पावकात् । वैश्वानर इति द्वाभ्यां यं ऋग्भ्यां वह्निमर्हति । स तरत्यापदः सर्वा यशः प्राप्नोति चाक्षयम् । विपुलां श्रियमाप्नोति जयं प्राप्नोत्यनुत्तमम् । अग्ने त्वमिति च स्तुत्वा धनमाप्नोति चोच्छ्रितम् । प्रजाकामो जपेन्नित्यमरुणादेवमित्यृचम् दत्तात्रेयं जपेत् प्रातः सदा स्वस्त्ययनं महत् । स्वस्ति पन्था इति प्रोच्य स्वस्तिमान् व्रजतेऽध्वनि । विजिगीषुर्वनस्पते शत्रूणां व्याधिदम्भवेत् । स्त्रियागर्भप्रसूताया गर्भमोक्षणमुत्तमम् । आ बद्धादिति सूक्तञ्च वृष्टिकामः प्रयोजयेत् । निराहारः क्लिन्नवासो नचिरेण प्रवर्षति । मनसः काममित्येतां पशुकामो नरो जपेत् । कर्द्दमन इति स्नायात् प्रजाकामः शुचिव्रतः । अग्ने पूर्व्वामिति स्नायाद्राज्यकामस्तु मानवः । लोहिते चर्मणि स्नायात् ब्राह्मणस्तु यथाविधि । क्षत्रश्चर्मणि वै व्याघ्रे छागे वैश्यस्तथैव च । दशसाहस्रिको होमः प्रत्येकं परिकीर्त्तितः । आ गा वहेति सूक्तेन गोष्ठे गां लोकमातरम् । उपतिष्ठेज्जपेच्चैव यदीच्छेत्ताः सदाऽक्षयाः । उपेते तिसृभीराज्ञो द्वन्दुभिं चाभिमन्त्रयेत् । तेजोबलञ्च प्राप्नोति शत्रूंश्चैव नियच्छति । तृणपाणिर्जपेत् सूक्तं रक्षोघ्नं दस्युभिर्वृतः । ये केचिन्नेत्यृचं जप्त्वा दीर्घमायुरवाप्नुयात् । जीमूतस्येति सूक्तेन लाङ्गलान्यभिमन्त्रयेत् । यथा छिद्रं ततो राजा विनिहन्ति रणे रिपून् । अमीवेति त्रिभिः सूक्तैर्धनमाप्नोति चाक्षयम् । अमीवहेति सूक्तेन भूतानि स्नापयेन्निशि । संबाधे विषमे